

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VLADA**

PRIJEDLOG

**ZAKON
O IZMJENAMA ZAKONA O NASLJEĐIVANJU U FEDERACIJI BOSNE I
HERCEGOVINE**

Sarajevo, septembar 2020. godine

ZAKON O IZMJENAMA ZAKONA O NASLJEĐIVANJU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o nasljeđivanju u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj: 80/14), član 128. mijenja se i glasi:

„Član 128.
(Potvrđivanje ugovora o nasljeđivanju)

Ugovor o nasljeđivanju mora biti potvrđen - solemniziran od strane notara. Obaveza je notara da stranke pouči o svim nasljednopravnim posljedicama ugovora o nasljeđivanju, kao i mogućnostima njegovog raskida ili opoziva.“.

Član 2.

U članu 130. stav (1) mijenja se i glasi:

„(1) Ugovor o nasljeđivanju stranke mogu raskinuti sporazumom koji mora biti potvrđen -solemniziran od strane notara.“.

Član 3.

U članu 131. stav (3) mijenja se i glasi:

„(3) Privatna isprava kojom je izvršen jednostrani opoziv mora biti potvrđena-solemnizirana od strane notara. Jednostrani opoziv mora biti saopćen drugoj strani, inače ne proizvodi djelovanje.“.

Član 4.

U članu 136. st. (2) i (3) mijenjaju se i glase:

„(2) Ugovor o ustupanju i raspodjeli imovine za života mora biti potvrđen solemniziran od strane notara.

(3) Potomak koji nije dao saglasnost može je dati naknadno i ista mora biti potvrđena - solemnizirana od strane notara.“.

Član 5.

U članu 147. stav (1) mijenja se i glasi:

„(1) Ugovor o doživotnom izdržavanju mora biti potvrđen - solemniziran od strane notara.“.

Član 6.

U članu 167. stav (3) mijenja se i glasi:

„(3) Za punovažnost ugovora iz stava (2) ovog člana, potrebno je da bude potvrđen-solemniziran od strane notara.“.

Član 7.

U članu 176. stav (2) mijenja se i glasi:

„(2) Ugovor o prenosu nasljednog dijela mora biti potvrđen - solemniziran od strane notara.“.

Član 8.

U članu 237. stav (6) mijenja se i glasi:

„(6) Izjava o primanju nasljeđa ili o odricanju od nasljeđa, koja je podnesena sudu za potrebe vođenja ostavinskog postupka, kao i punomoć za davanje takve izjave, mora biti potvrđena - solemnizirana od strane notara. Ovu izjavu ili punomoćje sa istim pravnim učinkom nasljednik može dati i pred konzularnim ili diplomatskim predstavništvom Bosne i Hercegovine.“.

Član 9.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.

O B R A Z L O Ž E N J E

ZAKONA O IZMJENAMA ZAKONA O NASLJEĐIVANJU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I – USTAVNI OSNOV

Ustavnopravni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbama člana IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine. Naime, prema odredbama člana IV. A. 20. (1) d) Ustava Federacije BiH, Parlament Federacije BiH nadležan je za donošenje zakona o vršenju funkcije federalne vlasti, iz čega proizilazi da navedena odredba predstavlja ustavnopravni osnov za njegovo donošenje.

II – RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni sud Federacije Bosne i Hercegovine donio je Presudu, broj: U-22/16 od 06.03.2019. godine, kojom je između ostalog utvrđeno da član 128. u dijelu koji glasi: „u formi notarski obrađene isprave“, član 130. stav (1) u dijelu koji glasi: „koji mora biti u formi notarski obrađene isprave“, član 131. stav (3) u dijelu koji glasi: „učinjen u formi notarski obrađene isprave i“, član 136. stav (2) u cjelini i stav (3) u dijelu koji glasi: "u istoj formi", član 147. stav (1), član 167. stav (3), član 176. stav (2) i član 237. stav (6) u dijelu koji glasi: „Izjava o primanju nasljeđa ili o odricanju od nasljeđa koja je podnesena sudu mora biti notarski obrađena, kao i punomoć za davanje nasljedničke izjave“ Zakona o nasljeđivanju u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, broj: 80/14), nisu u skladu sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudom, broj: U-22/16 od 06.03.2019. godine su pored prethodno navedenih odredaba Zakona o nasljeđivanju u Federaciji Bosne i Hercegovine proglašene neustavnim i određene odredbe Zakona o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“, br. 66/13 i 100/13), Zakona o zemljišnim knjigama Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 58/02, 19/03 i 54/04), Zakona o registraciji poslovnih subjekata u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 27/05, 68/05, 43/09 i 63/14) i Porodičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 35/05, 41/05 i 31/14), kojima je propisana obavezna notarska obrada za određene pravne poslove.

Takođe, treba napomenuti da je odlukom Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: U-15/10 od 02.12.2015. godine utvrđeno da član 73. Zakona o notarima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 45/02), nije u saglasnosti sa Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine. Navedenom odredbom Zakona o notarima bili su propisani pravni poslovi za koje je obavezna notarska obrada isprava. Ustavni sud je navedenu odredbu ocijenio diskriminatornom i na štetu drugih lica - diplomiranih pravnika s položenim pravosudnim, magistarskim ispitom ili doktoratom. U cilju provođenja predmetne presude Vlada Federacije BiH je u parlamentarnu proceduru uputila Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o notarima, kojim se uvodi postupak potvrđivanja isprava za koje nije obavezna notarska obrada, takozvani postupak solemnizacije, a u te poslove spadaju: pravni poslovi o regulisanju imovinskih odnosa između bračnih drugova, kao i između lica koja žive u vanbračnoj životnoj zajednici, pravni poslovi, čiji je predmet prenos ili sticanje vlasništva ili drugih stvarnih prava na nekretninama, i pravni poslovi kojima se sačinjavaju osnivačka akta

privrednih društava i utvrđivanje njihovih statuta, kao i svaka promjena statuta. Dakle, navedene pravne poslove u vidu privatne isprave mogu sačinjavati same stranke u postupku, ali u svrhu zaštite pravne sigurnosti iste je neophodno solemnizirati od strane notara, koji postupak je detaljno propisan u predloženim izmjenama i dopunama Zakona o notarima.

U obrazloženju presude, broj: U-22/16, navedeno je da suština rješavanja po ovom ustavnosudskom predmetu ne može se odvojiti od konačne i obavezujuće presude u predmetu ovog suda broj U-15/10 od 02.12.2015. godine, te da iz izreke ove presude jasno proizilazi da je pitanje notarski obrađene isprave posmatrano u odnosu na osporene odredbe isključivo u kontekstu davanja ekskluziviteta za takvu strogu formu zaključenja pravnih poslova u gotovo svim sferama ugovaranja, a ne u kontekstu koji mu pridaje druga strana u postupku.

Ustavni sud dalje ističe da treba imati na umu da je propisivanje stroge forme pravnih poslova izuzetak u materiji građanskog i poslovnog (trgovačkog, privrednog) prava, u kojoj uopćeno dominira princip slobode (autonomije) volje i slobodne dispozicije, te navodi da kako takvi pravni poslovi podrazumijevaju disponiranje privatnim pravima, svako ograničavanje i otežavanje takvog disponiranja od strane zakonodavca mora biti sa najvećom pažnjom odmjereno i nesumnjivo zasnovano na javnom interesu. Upravo zato, smatra Ustavni sud Federacije BiH, svako propisivanje takvih ograničenja mora da se dovede u vezu sa ustavnim i zakonskim garancijama koje stoje na strani građana, odnosno pravnih subjekata i njihove slobodne dispozicije svojim privatnim pravima, ali i sa onim garancijama koje stoje na strani zaštite njihove privatnosti uopće jer, te garancije zapravo omogućavaju da se realizuje jedno od najbitnijih ličnih svojstava (kapaciteta) pravnih subjekata: njihova poslovna sposobnost, kao pravna podloga na kojoj oni, upravo svojom slobodnom voljom, djeluju radi ostvarivanja svojih životnih i poslovnih interesa.

Ustavni sud Federacije BiH dalje ističe da integritet te slobode uređivanja obligacionih odnosa ne može se odvojiti od ustavnih garancija primjene „najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda“ utvrđenih samim ustavom ili međunarodnim pravnim instrumentima koji imaju ustavni rang, niti se može izolovati od ustavne garancije na „jednakost pred zakonom“. Nadalje, navodi se da ga se ne može, isto tako, odvojiti i izolovati ni od garancije prava na privatnost, jer se ta krupna garancija u svome aspektu zaštite privatnosti s obzirom na imovinske interese, bez sumnje, uz sve ostalo, odnosi i na aktivnosti profesionalne i poslovne naravi. Kada se osporene odredbe posmatraju u tome kontekstu, sasvim se jasno ukazuje njihov ograničavajući učinak u svim slučajevima kada one utvrđuju da pravnim subjektima koji su naumili zaključiti valjan pravni posao ili preduzeti valjanu pravnu radnju u disponiranju svojim privatnim pravima ostaje samo jedan put: notarski obrađena isprava, navodi se u obrazloženju Presude Ustavnog suda Federacije BiH. „Oštrina“ tog ograničenja je očevidna, čak i uz punu svijest o tome da se svako subjektivno pravo može zakonom ograničiti zbog „viših“ razloga.

Stoga, navodi se u obrazloženju Presude Ustavnog suda Federacije BiH, u ovom predmetu nije, niti može biti upitno pravo zakonodavca da u opštem interesu propisuje ograničenja u privatnopravnoj sferi, ali jeste i treba biti upitno da li su oštrina ovog ograničenja, s obzirom na ranije pravno stanje, te njegova širina, s

obzirom na broj osporenih odredbi, u skladu sa gore pomenutim ustavnim garancijama, drugačije rečeno, da li su već postojeća ograničenja slobodne dispozicije zbog neophodnosti naročite forme pojedinih pravnih poslova bila tako neefikasna i da li je stepen pravne sigurnosti subjekata i sigurnosti pravnog prometa bio toliko nizak, da je to iziskivalo da se u gotovo cjelokupnom privatnopravnom području pravni subjekti (fizička i pravna lica) liše svake mogućnosti izbora u pogledu načina zaključenja valjanih pravnih poslova i načina preduzimanja valjanih pravnih radnji i da im se nametne samo forma notarski obrađene isprave?

Ustavni sud Federacije BiH smatra da je inače opravdana i neophodna briga zakonodavca za sigurnost pravnog prometa i pravnu sigurnost pravnih subjekata u privatnopravnim odnosima, u ovom slučaju dobila zakonodavni izraz koji pravni subjekti s pravom mogu percipirati kao „nametnutu brigu“, što je samo po sebi *contradictio in adiecto*, i što stvara logičnu asocijaciju na pravno područje u kojem je „nametnuta briga“ društveni i zakonodavni imperativ kao jedino rješenje: starateljstvo.

Stoga se osporene odredbe, kako smatra Ustavni sud Federacije BiH, moraju posmatrati iz aspekta ograničavanja slobode (autonomije) volje pravnih subjekata, kao njihovog ličnog svojstva (kapaciteta). A to nameće zaključak da je, u odnosu na ranije pravno stanje u kojem je, propisanom strožijom formom, već bila manifestovana briga zakonodavca za stepen pravne sigurnosti i sigurnost pravnog prometa, u pojedinim pravnim poslovima koji to nesumnjivo iziskuju, osporenim odredbama učinjen radikalni korak kojim je, prema stanovištu Ustavnog suda Federacije BiH, narušen delikatni balans između javnog i privatnog interesa.

To je, kako se navodi u obrazloženju Presude Ustavnog suda Federacije BiH, s jedne strane, rezultiralo neprimjerenim sužavanjem principa slobodne dispozicije, koje u privatnopravnoj sferi predstavlja pravnu vrijednost najvišeg ranga, neodvojivu od integriteta pravnog subjekta, a sa druge strane, ugroženo je pravo na jednakost pred zakonom onih pravnih subjekata koji, uprkos svojim kvalifikacijama, verifikovanim znanjima i vještinama, ne mogu više raditi ono što su, kao stručnjaci, ranije mogli, a što se opet, ne može odvojiti od njihovog profesionalnog integriteta. To osporene odredbe, dovodi u opreku prema ustavnim garancijama uživanja najvišeg nivoa međunarodno priznatih prava i sloboda iz člana II. 2. i jednakosti pred zakonom iz člana II. 2. 1. c) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine.

Vlada Federacije Bosne i Hercegovine je u cilju provođenja navedenih presuda Ustavnog suda Federacije BiH, u hitnu parlamentarnu proceduru uputila Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o notarima i pet zakona u kojima su određene odredbe Presudom, broj: U-22/16 od 06.03.2019. godine proglašene neustavnim, a u tu grupu spada i Zakon o nasljeđivanju u Federaciji Bosne i Hercegovine. Isti je razmatran od strane Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH na 7. redovnoj sjednici održanoj dana 29.10.2019. godine, kada je Predstavnički dom Parlamenta Federacije BiH usvojio navedeni prijedlog sa osam amandmana. Dom naroda Parlamenta Federacije BiH je navedeni Prijedlog zakona razmatrao na 2. vanrednoj sjednici održanoj dana 14.11.2019. godine, kada je odlučeno da se Prijedlog zakona razmatra u formi Nacrta zakona, te je donesen Zaključak kojim Dom naroda prihvata navedeni Nacrt i smatra da može poslužiti kao osnov za izradu Prijedloga zakona, takođe predlagač zakona je zadužen da provede javnu raspravu u roku od 30 dana.

Postupajući po zaključcima Doma naroda Parlamenta Federacije BiH, Federalno ministarstvo pravde je provelo javnu raspravu. Javna rasprava je provedena u zadatom roku i šira javnost je informisana da svi zainteresovani subjekti mogu uzeti učešće u istoj dostavljanjem pismenih prijedloga, primjedbi i sugestija, a kao završni dio javne rasprave organizovana je usmena sesija na kojoj je učešće uzeo veći broj učesnika.

Nakon završene javne rasprave obavljena je detaljna analiza prvobitnog zakonskog prijedloga koji je upućen od strane Vlade Federacije BiH, Prijedloga zakona usvojenim amandmanima koje je usvojio Predstavnički dom Parlamenta Federacije BiH, te analiza svih pristiglih sugestija, prijedloga i primjedbi kao i izlaganja iznesenih na samoj usmenoj raspravi i raspravama koje su se odvijale na sjednicama oba doma Parlamenta Federacije BiH. Treba napomenuti da su svi prijedlozi i sugestije bili upućeni na odredbe Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o notarima, ali se u kontekstu odredbe koja uređuje poslove notara za koje je potrebna notarski obrađena isprava ili potvrđena - solemnizirana privatna isprava takve primjedbe i sugestije odnose i na ovaj zakonski prijedlog.

Detaljno obrazloženi razlozi za predloženo zakonsko rješenje sadržani su u obrazloženju Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o notarima. Takođe, i sve primjedbe, prijedlozi i sugestije na predložene zakonske tekstove navedene su u obrazloženju Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o notarima.

Uzevši u obzir sve razloge navedene kako u ovom obrazloženju predloženog zakonskog teksta, tako i u obrazloženju Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o notarima, predlaže se usvajanje navedenih izmjena.

III – USKLAĐENOST PROPISA S EVROPSKIM ZAKONODAVSTVOM

Prilikom izrade nacrtu navedenog zakona, Federalno ministarstvo pravde je imalo u vidu Uredbu o Uredu Vlade Federacije BiH za zakonodavstvo i usklađenost s propisima Evropske unije („Službene novine Federacije BiH“, broj: 26/20) i Uredbu o postupku usklađivanja zakonodavstva Federacije BiH s pravnom stečevinom Evropske unije („Službene novine Federacije BiH“, broj: 98/16) i u tom smislu je izvršilo analizu evropske pravne stečevine. Nakon detaljne i sveobuhvatne analize, zaključeno je da ne postoje primarni niti sekundarni izvori evropskog prava koji regulišu predmetnu materiju, već se ostavlja sloboda svakoj od država članica da u skladu sa unutrašnjim uređenjem suvereno izvrši prenos javnih ovlaštenja u obimu i na način koji joj najviše odgovara. Ovo naročito ako se ima u vidu da se vrši intervencija u navedeni zakon samo u dijelu koji je tretiran presudama Ustavnog suda Federacije BiH. Imajući u vidu naprijed navedeno, obrađivač navedenog zakona nije u mogućnosti dostaviti tabelu usklađenosti.

IV – OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH ZAKONSKIH RJEŠENJA

Predložena zakonska rješenja rezultat su provođenja presuda Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine U-15/10 i U-22/16, što je detaljno obrazloženo u prethodnom poglavlju.

Naime intervencija se vrši u članu 128. u dijelu koji glasi: "u formi notarski obrađene isprave", član 130. stav (1) u dijelu koji glasi: "koji mora biti u formi notarski obrađene

isprave", član 131. stav (3) u dijelu koji glasi: "učinjen u formi notarski obrađene isprave i", član 136. stav (2) u cjelini i stav (3) u dijelu koji glasi: "u istoj formi", član 147. stav (1), član 167. stav (3), član 176. stav (2) i član 237. stav (6) u dijelu koji glasi: " Izjava o primanju naslijeđa ili o odricanju od naslijeđa koja je podnesena sudu mora biti notarski obrađena, kao i punomoć za davanje nasljedničke izjave.

Članom 1. predloženih zakonskih izmjena vrši se intervencija u članu 128. i propisuje se da ugovor o nasljeđivanju mora biti potvrđen (solemniziran) od strane notara, te da je obaveza notara da stranke pouči o svim nasljednopravnim posljedicama ugovora o nasljeđivanju, kao i mogućnostima njegovog raskida ili opoziva.

Članom 2. predloženih zakonskih izmjena vrši se izmjena u članu 130. stav (1) i propisuje se da ugovor o nasljeđivanju stranke mogu raskinuti sporazumom koji mora biti potvrđen (solemniziran) od strane notara.

U članu 3. predloženih zakonskih izmjena interveniše se u članu 131. stav (3) i propisuje se da isprava kojom je izvršen jednostrani opoziv mora biti potvrđena (solemnizirana) od strane notara, te da jednostrani opoziv mora biti saopćen drugoj strani, inače ne proizvodi djelovanje.

Članom 4. predloženih zakonskih izmjena interveniše se u članu 136. stavovi (2) i (3) na način da se propisuje da ugovor o ustupanju i raspodjeli imovine za života mora biti potvrđen (solemniziran) od strane notara, te da potomak koji nije dao saglasnost može je dati naknadno i ista mora biti potvrđena (solemnizirana) od strane notara.

U članu 5. predloženih zakonskih izmjena interveniše se u članu 147. stav (1) na način da se propisuje da ugovor o doživotnom izdržavanju mora biti potvrđen (solemniziran) od strane notara.

Članom 6. predloženih zakonskih izmjena interveniše se u članu 167. stav (3). Naime, navedena zakonska odredba propisuje da se može sklopiti ugovor između potomka i pretka, kojim potomak samostalno raspolaže svojim pravima na način da se odriče od naslijeđa koje bi mu pripalo poslije smrti pretka, kao i u slučaju kad se bračni partner odriče od naslijeđa koje bi mu kao bračnom partneru pripalo nakon smrti njegovog bračnog partnera. Stavom (3) propisuje se da takvi ugovori moraju da budu potvrđeni (solemnizirani) od strane notara.

U članu 7. predloženih zakonskih izmjena interveniše se u članu 176. i stav (2) se mijenja na način da ugovor o prenosu nasljednog dijela mora biti potvrđen (solemniziran) od strane notara.

Članom 8. predloženih zakonskih izmjena interveniše se u članu 237. stav (6), i propisuje se da izjava o primanju naslijeđa ili o odricanju od naslijeđa koja je podnesena sudu mora biti potvrđena (solemnizirana) od strane notara, kao i punomoć za davanje nasljedničke izjave.

Dakle, suština svih predloženih zakonskih izmjena je u tome da se napušta sistem obavezna notarske obrade pravnih poslova na koje se odnose prethodne zakonske odredbe i uvodi sistem potvrđivanja (solemnizacije) privatne isprave. Postupak solemnizacije detaljno je regulisan predloženim izmjenama i dopunama Zakona o notarima. Ovaj sistem poznaju mnoge zemlje, a istim se daje mogućnost da pravni

poslovi koji imaju značajnu važnost u pravnom prometu i zahtijevaju veći stepen pravne sigurnosti budu sačinjeni u formi privatne isprave, ali da njena ispravnost u formalnom i materijalnom smislu mora biti provjerena i potvrđena od strane notara, kao lica od javnog povjerenja, na koje je preneseno javno ovlaštenje.

V – FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje ovog zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Budžetu Federacije Bosne i Hercegovine.